

Kratochvilné myšuntálie s Emou a Tondou

aneb Rodinné prázdninové krátky v Praze

Kratochvilné myškuntálie s Emou a Tondou

jsou pražskou letní hrou pro rodiny s mladšími dětmi.

Jde o soubor osmi herních sešitků navázaných na osm knížek pro mladší děti, jejichž společným tématem je Praha.

1. Ád'a spadla do kanálu od Sylvie Francové
2. Ďasík a Ďáblík od Ivony Březinové
3. Dlouhá noc muzejní myši... od Radka Malého
4. Dům číslo 226 od Jany Šrámkové
5. Stavěno anděly od Marka Podwala
6. To je metro, čče! od Milady Rezkové
7. Tři zlaté klíče od Petra Síse
8. Veverka a Myška v Praze od Jarmily Marešové

Každý sešítek obsahuje výpravu za poznáním inspirovanou jednou z knížek. Dále pak aktivitu, buď v podobě výtvarného tvoření nebo například pokusu.

- Přečíst si vybrané knížky není k hraní nutné, ale nic tím nezkazíte.
- Také není nutné hrát všechny hry. Je to jen na vás.
- Má to být hlavně zábava.

Pokud se vám hry budou líbit, budeme rádi, když nám napíšete na suteren@mlp.cz.

Na základě hry se lze zúčastnit i kvízu Emy a Tondy na: <http://bit.ly/myskuntalie>

Citace:

ŠRÁMKOVÁ, Jana. Dům číslo 226. Ilustroval Andrea TACHEZYOVÁ.
Praha: Běžíliška, [2017]. ISBN 978-80-906467-8-0.

Dům číslo 226 od Jany Šrámkové

Každý dům má kromě adresy i svůj příběh. Někdo ho postavil, někdo v něm žil, myl okna, psal domácí úkoly a vysadil stromy v zahradě. V každé ulici musel stát jeden dům jako první a každá prababička byla jednou malá holka. Dorotka nad tím nikdy nepřemýšlela, dokud nepotkala podivné obří pachole z fasády jejich domu. Vyprávění o domě na Letné od jeho postavení až do dnešních dnů, o tom, s čím si prababičky hrály a jak jezdili dědečkové na prázdniny.

“Víš, jak nám babička vyprávěla, že taky skákali gumu?” zeptala se Ema Tondy.
“Jo, to bylo zajímavé. Nikdy by mě nenapadlo, že někdo tak starý si hrál jako my. Proč se ptáš?”

“No, tady v té knížce má svou minulost i dům, nejen lidi. Nad tím jsem nikdy dřív nepřemýšlela.”

“To je přeci jasné. Podívej se na náš dům. Postavili ho v roce 1939. Těsně před válkou. Stavitelem byl Němec, takže po válce mu ho vzali. A pak tu byl obchod, kanceláře, zase byty. Taky tu bydlel slavný sochař,” rozpovídal se Tonda, až mu ouška cukala.
“Jsou pak skoro jako živé, vid?”

Tonda přikývl: “Možná trochu jo. Hlavně aby tu nestrašilo.”

Ema se usmála. “Mě jen tak nevyděsíš, já jsem myš, to já děším jiné.”

*Ve kterém roce byl
dům č. 226 postaven?*

Prostorové pexeso

Vaším cílem je na fasádě Letohrádku královny Anny nalézt ten správný motiv do páru.
Předem si vystříhnete dvojice. Nezapomeňte na otvor, kterým se budete dívat.

“Nazajdeme na brusle?” zeptala se Ema Tondy.

“Proč ne. A kam půjdeme?”

“Na Letnou,” rozhodla Ema.

Jak se však ukázalo, nebyli jediní,
kdo měl stejný nápad.

Sotva se tou spleť nohou,
kol a koleček dokázali proplést.

Teprve až v Gogolově dav prořídli.

Celí uřícení si sedli na zídku
u jednoho z domů, aby si vydechli.

Ema najednou překvapeně zvolala: “Tondo, není to ten dům s pacholetem z té knížky?”

“No jo, je. Tedy to pachole je vážně velké.” vydechl údivem Tonda.

“Jak je to asi udělané?”

“No, tomu se říká štuk. Je to snad něco z italštiny. Jde o nějakou směs písku, sádry,
vápna a tak. Dají se s tím dělat takovéhle plastické ornamenty.”

“Jak to víš?” zamručel uznale Tonda.

“Ale, povídali jsme si ve škole o Letohrádku královny Anny.

Ten je celý takhle zdobený.”

“To je odsud kousek. Pojď, zajdeme se tam podívat,” navrhl Tonda a už se hnal ulicí
směrem ke Královské zahradě.

Rodokmen neboli Rodinný strom

je grafické (obrázkové) znázornění rodové linie. Jednoduše řečeno, za pomoci jakéhosi stromu, kde kmen je tvořen nejmladšími rodinnými příslušníky a větve pak rodiči, prarodiči, praprarodiči, prapra... a tak dále, vzniká příběh určité rodiny. Třeba té naší, jak můžeš vidět níže. Oboru, který se rodinnou historií zabývá, se říká genealogie nebo také rodopis.

Tvůj rodinný příběh

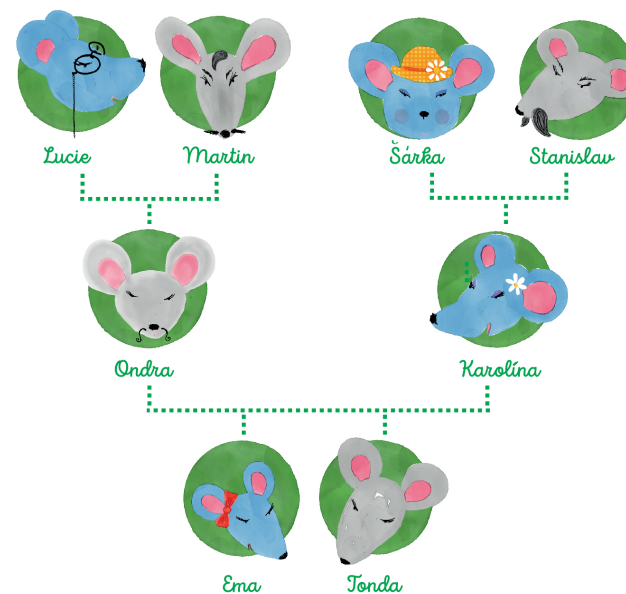
Namaluj nebo jen napiš na papír dole uprostřed sebe (sourozence). Připiš i datum narození. Nad sebe namaluj/napiš své rodiče. Poté prarodiče atd. Rodinné vazby bývají často spleťtité, tak si vezmi na pomoc nějakého dospěláka.

Až budeš mít celý strom hotový, zajdi si s každým popovídat. Pokud už někdo z nich nežije, zeptej se na něj ostatních.

Každý z tvých předků má nějaký životní příběh. Nech si jej vyprávět. Zeptej se, jaké hry hráli jako děti, co je bavilo a nebavilo ve škole, jaké věci byly nebo nebyly v době jejich dětství. Kam jezdili na prázdniny, co četli, jaké šaty nosili, jak se seznámili apod.

Prohlížejte si společně fotografie.

Naše rodina

Tonda a Ema doporučují knihy

Malostranská psí zima a Malostranské psí jaro od Pavly Skálové

Dvě mopsí slečny vyprávějí příběhy ze starého domu u řeky, kde žijí společně s Naší a jednou perskou kočkou.

